

FELIÇ COINCIDÈNCIA

Anton Pedrós i Puig

O potser no ho és.

Algú va demanar, recollir, aprofitar, restaurar, transportar i posar una imatge sobre una peanya. Era una base de fusta segurament feta a Cervera per lluir també a Cervera un emblema del passat que ara, passats bastants anys, encara ho segueix sent per la seva repetida devoció al patró de les persones i entitats vinculades a la construcció: Sant Antoni de Pàdua.

A Cervera també havia passat factura el lamentable enfrontament bèl·lic del 36 i en acabar, els actius intentaven fer tornar a la normalitat el que aquesta circumstància havia malmès.

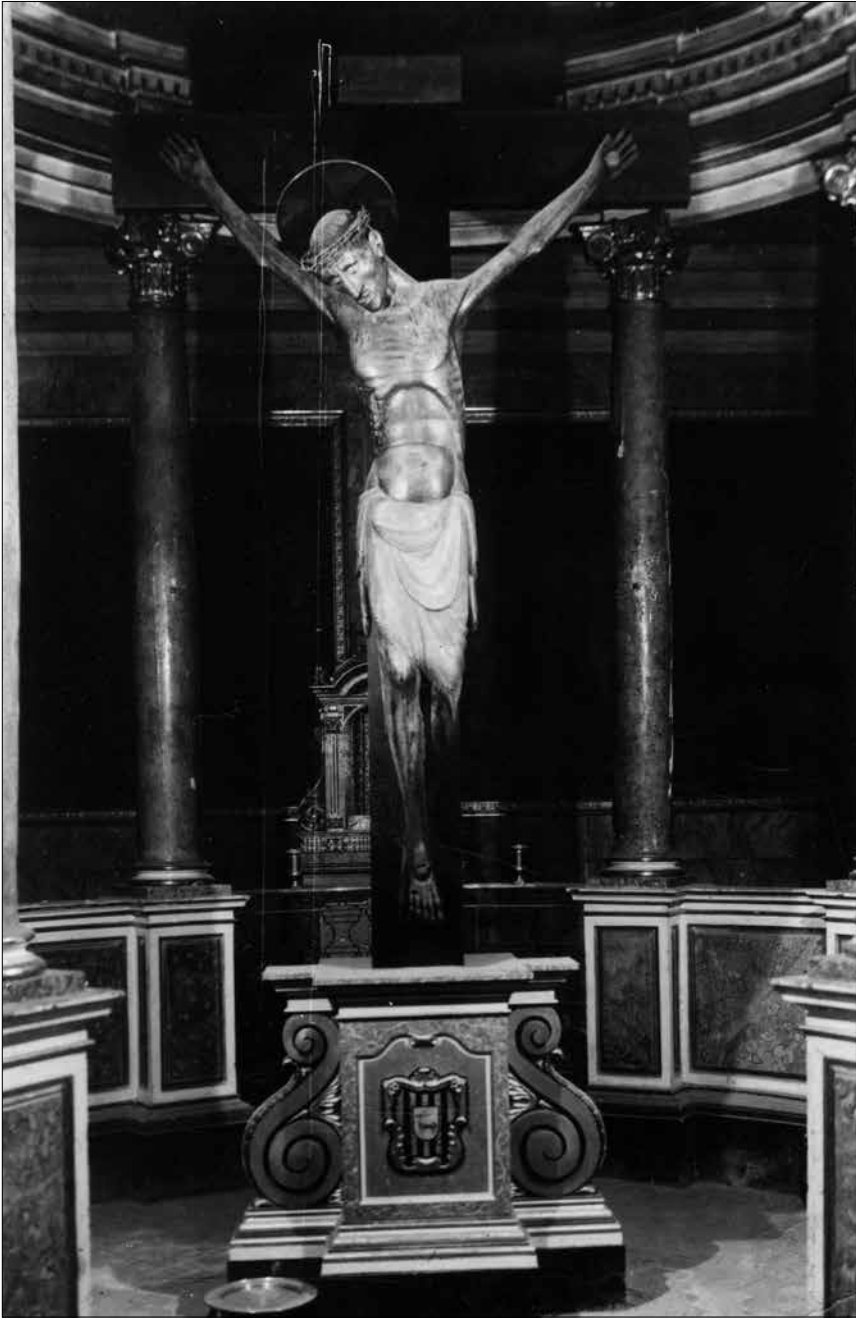
El nostre relat no és pas cap descobriment, sinó això, la justificació d'un paral·lelisme que dóna continuïtat a aquest element potser més cerverí que religiós o en tot cas, ambdues coses; per a molts de nosaltres, això, una feliç coincidència.

Un "culpable" amb el que sortosament vull presumir no de tenir molt bona relació sinó una estreta relació, fruit de mútues col·laboracions locals, on notes, consultes, preguntes i respostes, comentaris i fotografies, van teixint aquests estius dels darrers

anys. Aquesta persona, que és l'Armand Forcat, s'ha deixat ajudar en algunes ocasions. He de confessar que m'ha fet força feliç (completant-ho amb mínimes aportacions) aquest alt nivell de xerrades que ell exposa en aquestes caloroses nits d'estiu a la Ciutat.

Érem pel 2013 quan es preparaven els circuits de l'estiu de l'aleshores proper 2014, i es tractava d'anar controlant els cérvols escampats per la Ciutat i la seva història i en les seves formes a monuments, pedres i altres ornamentacions que poguessin ser atractius per als acompanyants a aquestes visites nocturnes. En varen sortir dels arxius de paper, fotogràfics i historiatos una quantitat molt superior al necessari i al previst i, evidentment, se'n va fer una selecció tant de qualitat com també perquè s'adaptés a la que havia de ser la forma de la passejada nocturna.

Es tractava de donar una nova vida històrica a aquest simpàtic animal i poder explicar els orígens i motius de la seva creació i de la posta en escena en cada situació. L'anar buscant la nostra icona en els nostres carrers i edificis de tot tipus i les justificacions de les seves

Fotografia de Claudi Gómez-Grau. Col·lecció fotogràfica de l'ACS.

Fotografia d' Anton Pedrós.

existències havien de fer-ho sobradament atractiu. Els elements més recents encara els podem contemplar; molts dels antics i històrics els vàrem recórrer i repassar amb l'admiració de tots. Per part nostra es tractava de no deixar-ne cap sense identificar.

Aquest passeig previst va tenir lloc, amb èxit, el dia 5 d'agost del passat 2014. Fins aquí tot normal pel que fa a la tasca començada i acabada amb la satisfacció de tots. Però entre aquestes imatges del nostre cérvol dins el nostre escut, algunes queden als diferents arxius i vagament es retenen a la memòria de la gent que tot ho busca, tot ho guarda. Sempre hi ha algun dia en què pot resultar útil per algun motiu curiosament inesperat.

D'entre ells, un, però, havia quedat en uns arxius a l'espera que algun dia, durant aquestes recerques que no porten a res però que et serveixen per teixir i enllaçar algun punt en la nostra història local i en les que sorprenentment, molt de tant en tant, s'hi troba alguna connexió amb el passat...

En el recull de cérvols guardat, un figurava en la peanya de l'antic Sant Crist a l'església de Sant Antoni Abat (segle XIV) quan estava situat al seu cambril fins al 1936; però calia cercar per a ell alguna història per veure si de veritat podia existir; i heus aquí que no surt des de l'antic sinó que la seva continuïtat no ve d'anteriors històries sinó que ens porta a la més viva actualitat i per documentar històries del present.

Aquest peu és avui el portador d'un Sant Antoni que els dies propers al 13 de juny de cada any queda exposat al peu del seu Altar Major del convent de Santa

Maria de Jesús, aixecat en el lloc del primer convent de l'orde dels Antonians al segle XIII a Cervera al que coneixem com a Barri de Sant Francesc.

No és pas una còpia ni un duplicat, sinó que es tracta del mateix moble al que la seva exposició pública dins l'àmbit religiós cercherà separar, crec, alguna o algunes centúries que al menys van de primers del segle XX fins l'actual segle XXI.

La curiositat d'aquesta coincidència em fa sentir content d'exposar-la en públic, situació que des del mateix barri quasi puc dir que havia quedat oblidada, però els vells records en algun moment tornen a fer-se presents i aquí és on torno al començament d'aquest escrit, on deia que algú va demanar, recollir, aprofitar, restaurar, transportar i posar una imatge sobre una peanya.

Josep Ribera i Castellà, segurament tu ens donaries més detalls d'aquesta recuperació però tot i així, te'n donem les gràcies.

Que per molts anys!